

Soglasno je bila nato vsprejeta zahvala in zaupnica poslancu.

Kaj lepe besede je na to zbranim izpregovoril kmet Rošker. Rekel je med drugim: »Kdor se ogiblje duhovnikov, cerkve, tega se ogibajte tudi vi; kdor pa še ima kaj ljubezni do Boga v svojem srcu, tega pridobite. Borimo se za pravično stvar, zato je z nami Bog. Če zmaga slaba stranka, bodo poslanci slabi in slabe postave. Tako bomo še na slabšem kakor sedaj. Zato bodimo edini! Dolžnost je, da gre vsakdo volit; naj se nikdo ne izgovarja. Ako bomo verni, trdni v svojem prepričanju, potem mora naša sveta stvar napredovati in zmagati.«

Vsi smo občudovali spretnega kmečkega govornika. Ko je končal, so mu vsi zborovalci navdušeno pritrdjevali.

Nato je č. g. kapelan Gomilšek navduševal navzoče volilce, naj bi bili vsak čas trdni, neomahljivi, značajni možje v hudem boju za naše pravice.

Bil je tudi potem govor o bodočih naših poslancih. Vsi navzoči so se soglasno izrekli, naj tudi v bodoče vlezaslužni g. prof. Robič zastopa v dežel. zboru naš okraj. Kot drugi kandidat je bil proglašen kmet Janez Rošker, kar so navzoči volilci vsprejeli z viharim odobravanjem.

Nato so bile soglasno sprejete sledeče resolucije: 1. Od bodočih deželnih poslancev se tirja odločna politika, prepusti pa se jim, da odločijo sami, ali naj gredo v Gradec ali ne. 2. Celjska nemško-slovenska gimnazija se naj razširi v višjo gimnazijo. 3. Shod tirja slovensko vinorejsko šolo v Mariboru, slovenske meščanske šole v Ljutomeru, v Št. Juriju ob juž. želez. in v Žalcu obrtno šolo, pletarsko šolo v brežiškem okraju. 4. Izreka se za ustanovitev slov. vseučilišča in nadsodišča v Ljubljani. 5. Shod tirja upravno delitev Štajerske: slovenski oddelek namestništva, dežel. odbora, dežel. šolskega sveta in kmetijske družbe.

Kmet Janez Rošker kot predsednik shoda, katerega se je vdeležilo precejšnje število barbarskih volilcev, istega nato zaključil z zahvalo vsem vdeležencem. Po shodu pa se je še ponovila predstava igre »Egiptovski Jožef«, katero so ob obilni vdeležbi zopet zelo spretno predstavljali mladeniči mladeniške zveze.

## Politični ogled.

Državni zbor se skliče, kakor hočejo vedeti dunajski listi, med 15. in 22. oktobrom. Pred državni zbor pride nagodba z Ogersko,

še prej pa morda — češka obstrukcija. Ako se Čehom ne vrnejo zopet jezikovne pravice, katere jim je vzel grof Clary kot ministerski predsednik, potem hočejo z obstrukcijo zabranjati vsako delo v državnem zboru tako dolgo, dokler se jim pravice ne vrnejo.

**Nagodba med Avstrijo in Ogersko** dela obojestranskima ministrskima predsednikoma veliko skrbi. Naš ministerski predsednik dr. Koerber se drži baje prav vrlo in odločno zastopa avstrijske koristi. Nagodba je v bistvu že dovršena, le nekaj manjših vprašanj še je treba natanko rešiti.

**Goriški Slovenci katoliškega mišljenja** žalujejo ob odprtem grobu svojega voditelja dr. Josipa Pavlica. Umrli je dne 5. t. m. za 15 letno boleznijo malarijo, ki mu je sedaj v 41. letu njegove starosti pretrgala nit življenja. Dr. Josip Pavlica je bil zelo nadarjen mož ter je svojo nadarjenost postavil v službo pisateljstva in krščansko-socialne organizacije. Okoli njega in njegovega brata dr. Andreja so se zbirali po imenovanju dr. Mahniča krškim škofom goriški možje odločno katoliškega mišljenja. Njegovo glasilo je bilo »Primorski list«. — Pokoj njegovi blagi duši!

**V Macedoniji**, ki stoji pod turško vlado, se je zopet začelo pravo ustaško gibanje. Slovani se hočejo znebiti turškega jarma. Posamezne ustaške čete že napadajo turške čete, ki hočejo ohraniti Turčiji nadvlado. Ustaši imajo baje čez 100.000 pušk in več milijonov patron na razpolago. Vse vlade se bojijo, da nazadnje poseže zopet mogočna Rusija vmes ter oslobodi Slované težkega turškega jarma.

**Vrli francoski mladeniči!** Kat. mladeniška zveza na Francoskem se je te dni po 80 mladeničih-zastopnikih vseh znamenitih mladeniških društev na Francoskem poklonila v Rimu sv. očetu Leonu XIII., da izrazi svoje mladeniško-krepko navdušenje in vdanost vrhovnemu poglavarju svete katoliške cerkve. Pretekli teden so se napravili na pot, okoli 5. oktobra so bili pri sv. očetu in te dni se vračajo iz večnega Rima gotovo polni svetega navdušenja za lepe svoje ideale. Naprej slovenske mladeniške zveze, da bodo lahko nastopale kmalu tudi tako imenitno!

**Vrli nemški mladeniči-Tiroleci!** Nemški lutršapostoli, ki kričijo »Proč od Rima«, so zakurili pri Inomestu na Tirolskem kresove na čast vsenemškemu maliku Wotanu. Tem novim poganom v poraz so pa priredili na najvišjem vrhu visoko nad poganskimi kresovi velikanski kres junaški mladeniči mladeniške zveze v Inomestu; in sicer je gorel ta mogočen kres v znamenju križa ter je

vskliknil. »Stopite v hišo, stopite! Upam, da se pri vsem tem pogodimo.« Veselim srcem je vstopil Luka. »Marija!« poklical je oče Gorjup, grede mimo kuhinje.

In Marija je vstopila v vežo z zavihanimi rokavi, ker je ravno presejala moko. Bila je priprosto oblečena, a ljubezniva in prikupljiva kakor vedno.

Ko je zagledala Luko, je zarudela in se nasmehnila. Pogledala je očeta in poslušno čakala, kaj ji zapove.

Tudi oče je pogledal svojo hčer, ki je bila v ne mali zadregi. Potem pa je rekel: »Marija, ta mladi mož, — saj si ga že enkrat videla — pripeljal je tovor novih sodov, katere je vse sam izdelal — dobro, pošteno blago. Zahteva pa visoko ceno zanje. Sedaj je na tebi, je-li hočeš to ceno plačati, potem je vse dobro in prav. Povem ti pa moj otrok: kakorkoli skleneš to kupčijo, jaz, tvoj že priletni oče, jo odobrim.«

Po teh besedah je Gorjup odšel iz hiše. Vendar pa je mladi par kmalu sklenil kupčijo, ker čez tri tedne sta obhajala ženitovanje.

P. L.

nadkrilil s svojim čarobnim svitom vse poganske leščerbe. V znamenju sv. križa je padel poganski Rim, in v tem znamenju bodo padli tudi novi pogani, ki hočejo podreti krščanski Rim, a slava mladeničem, ki se udeležujejo tega sv. boja.

## Dopisi.

**Iz Gotovelj.** (XXV. občni zbor društva »Kmetovalec«.) V nedeljo dne 28. septembra t. l. imelo je društvo »Kmetovalec« svoj XXV. občni zbor. Navadno se vsi občni zbori tega društva sijajno vršijo ali zadnji izvršil se je imenitno, kakor se malokateri. Društveni odbor je lepo oskrbel za poduk in zabavo. Govornika g. Kurbus Tom., nadučitelj iz Slivnice pri Celji, in g. Šumljak Anton, nadučitelj v Gotovljah, sta izborna izvršila svoje dane si naloge. Prvi je govoril o čebelarstvu, ki je tako tesno združena s kmetijstvom, ker pomaga pri razploditvi sadja, ajde itd. Drugi pa je govoril o šoli oziroma vzgoji otrok, kako potrebno je, da stariši ne prepuščajo vzgoje svojih otrok samo šoli, ker takšna vzgoja je nepopolna, temveč morajo sporazumno z učitelji vzgojevati svoje otroke in paziti na nje, da postanejo zvesti sveti veri, koristni člani države in svoje domovine. Besede govorjene iz srca našle so tudi mogočen odmev v srcih poslušateljev, zatoraj je vsakemu govoru sledilo burno odobravanje.

Tako se je tudi poročilo o delovanju društva od zborovalcev z največjim zadovoljstvom na znanje vzelo. Društvo je lansko jesen z bratskim društvom »Gospodar« v Petrovčah skupno naročilo svojim društvnikom umetnih gnojil za 960 K 63 v. In poleg tega imelo je še 353 K 88 v dohodkov in 365 K 41 v stroškov, primankljaj po 11 K 53 v pokril se je že na dan zborovanja z nabrano društvenino. Društvo je namreč imelo zadnje leto velike stroške, ker si je ustanovilo nov društveni vrt poleg šole ter dalo nasaditi 1000 drevesc, katera so se že vsa letošnje leto cepila. Društvo je tudi pristopilo z enim deležem po 100 K k zadruzi I. hmeljarskega skladišča v Žalcu. Društvo ima tudi žitočistilni stroj, plug za globoko oranje, travniško brano, mnogo drugega manjšega orodja, ter precej obširno knjižnico in raznovrstne časnike, med drugimi tudi dnevnik »Slovenec«, katerega redno dobiva od č. g. župnika Zupanič Jakob-a.

Društveni odbor izvolil se je zopet z vsklikom stari, privzel se je v odbor na novo le g. Šumljak Anton, kateremu se je poverilo društveno tajništvo. Čez vse krasno zabavo pa nam je napravil domači mešani in možki zbor s svojimi ljubkimi pesmicami. Pele so se težke, umetne skladbe z največjo lahkoto in natančnostjo. Res ponosen sme biti pevodja na svoje pevce in pevke in se mu ni bati kritike, ker petje kakoršnega smo slišali pri občnem zboru društva »Kmetovalec«, se tudi v mestu ne sliši vsaki dan. Mešani zbor je pel med drugimi: Mogočno se dvigajo naše gore, vglasbil Ant. Foerster, Slovan na dan, vglasbil Hr. Volarič, Pozdrav (Savinjski dolini), vglasbil Laharnar, Opomin k petju in, Na planine, vglasbil Hr. Volarič, Lipa, vglasbil Emilj Adamič. Možki zbor pa je pel »Domovina« od Nedved Antona, »Sabljica« od K. Knitl-a, »Sirota« od Ant. Hajdriha itd. Toraj tudi zabave imeli so zborovalci jako obilne in krasne, ker je bilo zborovanje podobno pevskega koncertu. K zabavi je še slednjič pripomogel tudi g. Vizovišek Franc, društveni podnačelnik, z deklamacijami svojih šaljivih pesmi. Tako je toraj minil XXV. občni zbor društva »Kmetovalec«. Naj bi se vedno tako krepko razvijalo in bilo ponos naše ožje, in širše domovine in v to pomagaj Bog.

**Slov. Bistrica.** (Skupilo je.) Na Črešnjevcu pri Slovenski Bistrici sta dva posebna prijatelja in častilca gospoda župnika; prvi je Stefan Šprager, drugi pa je Ludovik

Kje je bil? Nihče ni znal povedati. Izginil je. Le Marija je vedela, kolik vpliv so imele besede: »Jaz hočem čakati na te!«

Bilo je lepo, solnčno jesensko jutro, in stari Gorjup trudil se je latnik, ki je delal senco pred hišo, podpreti, da ga teža grozdja ne polomi, ko se je pred hišo ustavil lep voziček, obložen s sodarskimi izdelki. Voznik pa ni bil nihče drugi ko Luka Bogatin. Urno in gibčno skočil je raz voz ter stal pred vrtno ograjo.

»Dobro jutro, oče Gorjup!« pozdravil je gospodarja. »Zvedel sem, da rabite razne sodarske izdelke, in prepričan sem, da imam kaj pripravnega za vas.«

»Čegavo delo?« vpraša starec, odpre vrtna vrata in stopi k vozu.

»Moj izdelek«, odgovori Luka s ponosom, »in menim, da se more meriti z vsakim sodarjem v deželi.«

Gorjup je premetaval posodo za posodo, in jo pazno motril. »To bode za me«, dejal je hladno, ko je zadnjo posodo pregledal in jo postavil na tla. »Kaj zahtevate zanj?« vpraša slednjič.

»To, za kar sem vas pred tremi leti prosil, vašo hčer.«

Dobrovoljni smeh je obkrožil ustnice starčkov: »Pravi kavelj ste pa vendar!« je

Kresnik — izmed katerih pa je najgorečnejši Stefan Šprager, kmet-posesnik zvest naročnik »Rodoljuba« in liberalno-nemškutarskega glasila »Štajerca«, desna roka in pripadnik Ludvika Kresnika, znanega »nemškega« propalega kandidata proti prof. g. Fr. Robiču za državni zbor. Naj to javnost izve, kako jo je posebni prijatelj župnikov skupil. —

Stefan Šprager je namreč 17. marca 1902 vložil pri c. kr. okrajni sodnji v Slovenski Bistrici kar dve obtožbi zoper č. g. Janeza Sušnika, župnika na Črešnjevcu in ga dolžil:

1. radi vtesnjenja osebne slobode § 93 kaz. zak., 2. radi hudodelstva težke telesne poškodbe § 253 in k tej obtožbi priložil je njega iskren prijatelj še tretjo tožbo radi goljufije in zlorabe uradne oblasti. Oba sta od veselja poskakovala češ, zdaj bodeva g. župnika spodila s Črešnjevca. Stvar pa se je drugače obrnila in resnica se v pravi luči pokazala. Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo paše. G. župnik, Janez Sušnik, ki je že toliko obrekovanja moral prestati, je vrl in neustrašen mož, se je sam na vse strani zagovarjal in svojo nedolžnost dokazal. Bil je 31. julija t. l. oproščen od vsega, ker je državni pravdnik v Mariboru odstopil od obtožbe radi pomanjkanja dokazov.

Koj na to pa je g. župnik, Janez Sušnik, vložil pri c. kr. okrajni sodnji v Slovenski Bistrici zoper Stefana Šprager, kmeta na Črešnjevcu tožbo radi razžaljenja časti § 487 in obrekovanja § 209. Zdaj je prišel Stefan Šprager v past. Gospod sodnik v Slovenski Bistrici pa je Stefanu Šprager korenito pojasnil njegovo stališče dne 17. septembra 1902 ter izročil ga državnemu pravdniku v Mariboru. Državni pravdnik pa je odstopil kazni okrajnemu sodišču v Slov. Bistrici. Stefan Šprager je bil 4. oktobra 1902, kjer se je vršila obravnava, obsojen radi časti-kraje in blatenja č. g. župnika zaradi 4 nepreskrbljenih otrok z izredno nizko kaznijo na 1 teden zapora, z jednim postom in trpel bode vse stroške sodnijske in upravne. Mi mu častitamo — saj je sam povedal pri sodnji, da ima 2000 gold. premoženja.

Stefan Šprager si bode zdaj zapomnil, kedaj je uganjal take reči. Kajti imel je silno veliko nepotrebnih potov in sedaj še ogromne stroške, katere bode moral sam trpeti. Pa tega si je kriv sam. Naj tudi nikar ne veruje vsega svojemu iskrenemu prijatelju Ludoviku Kresniku. Ta slučaj naj bode tudi v resno svarilo Ludoviku Kresniku, ki se na vso moč prizadeva napadati skoraj ob vsaki priliki č. g. župnika v »Štajercu«, svojem glasilu, kojega po pošti po deset števil vsakokrat dobiva in ga v svoji gostilni kmetom daje. Za sedaj je on utekel obsodbi, ker je tudi on zaslužil slično usodo deliti s Stefanom Špragerjem, pa prepričan naj bode, drugič se mu ne bode nič več posrečilo, ker bodemo na tega »nerodnjaka« — in »kmetškega prijatelja« imeli bolj pozorne oči kot dosedaj in ga pokazali v pravi luči celemu svetu.

Res je, da resnica vedno zmaga, zagrinjala se je odmeknilo in prihodnost bode razsvetlila jako zanimive dogodke in reči, da bode svet strm, kakova junaka sta Stefan Šprager, in prijatelj njegov Ludovik Kresnik. — »Štajercu« pa povemo na cel glas, da sme ponosen biti na take pristaše svoje, katere mora sodnija kaznovati zavoljo častikraje. Heil!

**Iz Petanec na Ogrskem.** (Z a h v a l a.) Znani rodoljub, ljutomerski g. učitelj Franc Zacherl so nam ogrskim Slovincem minuli teden blagovolili podariti do 40 kg. knjig, za katero dobroto se jim stem potom najiskrenejše zahvalimo. To je velika dobrota našemu zatiranemu slovenskemu narodu. Vsa čast tedaj vrlému rodoljubu, ki nas, svoje sosedne brate tako blagovoljno podpira. Zato naj jim izrekamo najsrčnejšo zahvalo; Bog jim stokrat plati! Ker pa ogrska vlada ravno v sedanjem času zbira vse svoje moči, da bi zatrla naš mili slovenski jezik, kar je že tudi poskusila s poogrščenjem vseh ljudskih šol, zatoraj se

obrnemo do vseh vrlih rodoljubov z iskreno prošnjo, da bi nas tudi nadalje blagovolili podpirati z dobrimi knjigami. Ravno dobre knjige in berilo so tisto, kar nas navdušuje, da se ne damo pripogniti pod jarem mažarski, da se združujemo in izobrazujemo, da visoko držimo zastavo Slave. — Naše sosedne mladeniče Spodnjega Štajerja, kaj je pripeljalo drugo do tolike omike in narodne zavednosti, kakor ravno branje knjig, bralna društva? In če pogledam okrog, je gotovo tam največ zavednosti in izobrazbe, kjer so bralna društva zelo razvita. I bi pri nas to nemogoče bilo? Mogoče je. Samo začetek je težek, potem pa gre. Mi hočemo in moramo postaviti tak steber, po katerem lažje prispemo višje. Upam, da bom že v kratkem kaj lahko poročal od našega »slovenskega bralnega društva« na Ogrskem. Zatoraj rodoljubi naši naprej! Z združenimi močmi se veliko doseže. Tega hrepeneče pričakuje

Janez Gabor.

**Sv. Jošt nad Dobrno.** (Šolske in cerkvene zadeve.) Za našo novo-ustanovljeno šolo smo bili lansko jesen dobili prvega stalnega šol. voditelja g. Iv. Krajnika, ki pa se je že letos o veliki noči na svojo željo preselil na drugo učiteljsko mesto doli v prijetnejše nižave. Za tem je prišel k nam drugi gospod učitelj, kateremu se je kmalu posrečilo zboljšati šolsko obiskovanje in s tem tudi učni napredek.

Veseli do šole so vzbujale tudi mladini to poletje tukaj se vršče šolske slovesnosti o sv. Alojziju, na rojstveni god presvitlega cesarja in potem dne 24. avgusta slovesno umeščenje č. g. župnika Jan. Munda. Veselo je ta dan med krepkim donenjem topičev ter ubranim zvonjenjem, po slavnostno okinčanem prostoru spremljal v cerkev slovesen sprevod šolske mladine mnogo praznično ovenčanih deklic in radostnih faranov, svojega ljubljene č. dušnega pastirja v spremstvu veleč. gospoda dekana in sosednjih častitih gospodov župnikov k slovesnemu umeščenju.

Ganljivo je odličen slavnosten govor veleč. g. dekana in kanonika dr. L. Gregoreca s prižnice segal v srca zbranih župljanov.

Res, bil je to mladini in vsem župljanom dan veselja, katerega nam je Gospod pripravil.

Šolsko leto pa se je sklenilo z božjo službo na imendan Nj. Veličanstva presv. cesarja, za katerega smo prosili Vsemogočnega, naj nam ga še dolgo ohrani v blagor mile, naše Avstrije.

**Od Sv. Petra v Savinjski dolini.** (Občinske volitve.) Iz naše občine sredi lepe Savinjske doline, dragi »Slovenski Gospodar«, pač malokdaj kaj izveš. Vse je nekako otrplo in manjka nam tudi menda pravih poročevalcev, ker drugače bi že gotovo zvedel »Hungerpajarski pajek«, da bi tudi k nam potegnil svojo nitko, ker se pri nas tudi redi nekaj tolstih korundičev ptujske pasme, ki bi bili izvrstna pečenka za »Šmarško lakoto«. Počakati še hočemo nekaj časa, mogoče, da pri nas niso tla za to živalico in sama pogine. Če bi se pa ta širila in dobro vspevala, bodemo drugokrat naznanili, kje redijo to nesnago, ki že od daleč smrdi po česnu in želodu.

Ni pa čuda, če se tudi pri nas zaredi ta golazen, ker rada žre želod in se ogreva na hramstvom štorovju. Mi pa smo ravno pred tremi leti posekali velik hrast, kateremu so celjski želodarji rekli, da je savinjska trdnjava, pustili pa smo še štor in poleg vsadili lipo.

Pa zadosti naj bode prilike, govorimo jasno. Korundič je »Štajerc«, katerega tudi tukaj nekateri dobivajo, berejo in širijo. Hrast je prejšno nemčursko gospodarstvo v naši občini, kateremu je pred tremi leti pri občinskih volitvah odklenalo. In če tudi še ima danes nekaj privržencev, se vendar ni bati da bi zopet kdaj prišlo na krmilo. Ni naš namen, delati zdražbe med občani, ampak hočemo, da se združimo vsi in krepko delujemo v prospeh in blagor naše ožje domovine. Ne dajmo si trgati svetinj naše svete

vere, bodimo zvesti sinovi naše mile domovine, delajmo skupno vsi za njeni blagor in večna sramota bode temu, ki zataji svojo mater, ki neče biti njen sin in se oklene tujke. Da se jasneje izrazimo, rečemo: sramota vsem, [ki so slovenske matere sinovi, pa hočejo biti Nemci ali kar že koli. Vsa čast temu, komur je Bog dal dar več jezikov ali materin jezik mu mora ostati svet. Bodimo zvesti pa tudi našemu cesarju, ker naši nasprotniki kaj radi gledajo čez meje naše države. Ker se nam zopet letos bližajo nove občinske volitve, pridite vsi in volite pametne može po svojem najboljšem prepričanju in vesti, katerim bode lahko zaupali upravo občinskega gospodarstva in s tem opravite dolžnost, ki ste jo dolžni Bogu in domovini.

**Sv. Jurij ob Taboru.** Zopet je prišel prvi oktober, ki povzroča našim vrlim slovenskim mamicam toliko bridkih solz, katere pretakajo za svojimi sinovi-vojaki. Pri nas pa ne plakajo samo skrbne mamice, ampak za njimi žaluje tudi naša mladeniška družba, ki je ravno letos izgubila več vrlih članov, za njimi žalujejo mladeniči-tovariši, kateri izgube za dolga tri leta navdušene prvoboritelje mladeniškega gibanja v naši župniji. Zapustil nas je med drugimi tajnik bralnega društva, K. Čulk, ki je bil ob enem navdušen tamburaš, zapustil nas je vrli pevec K. Blatnik, katerega bomo tudi prav težko pogrešali na našem odru. Toda nekaj nam je v tolažbo, namreč upanje, da vrli mladeniči, posebno pa imenovana, tudi pri vojaki ne bodo pozabili svojih vzorov. Porok za to nam je že način, kako so se poslavljali. Marsikateri mladenič pred odhodom cele dneve popiva in zapravlja denar, naši so si rajši najeli več sv. maš na čast angelu varhu in Materi božji. Marsikateri se zadnji dan pijani okrog klatijo, naši so pobožno pristopili k mizi Gospodovi, marsikateri meni, da mora takrat po fari kričati, tukajšni so se šli, kakor vemo iz gotovega vira, k svojim dušnim pastirjem zahvaljevati in se jim priporočati v molitev. Da, slovenski mladeniči, tako je prav, tako se v dejanju izpolnjuje naše geslo: Vse za vero, dom, cesarja! O takih mladeničih res veljajo besede:

Mladeniči naši so trdni ko hrast,  
ko smreka v planini so ravni;  
a bolj še kot rast jim srce je na čast,  
rad ima jih cesar preslavni.

**Št. Jurij ob juž. žel.** (O genj.) Naznanjam Vam, gospod urednik, da smo imeli tukaj ogenj dne 29. minol. meseca in sicer v Št. Jurskem spodnjem trgu. Goreti je začelo zvečer ob 7. uri pri gostilničarju Herman Kincl-nu. Zgorlel je hlev. Škoda je velika, zavarovan je bil za 3000 K. Da se ogenj ni razširil, dolžni smo zahvalo požarnima brambama iz Št. Jurija in šele pred dvema mesecema ustanovljeni brambi iz Kranjčic, katera se je s svojimi udi prav dobro vedla in pridno delala pri požaru.

## Razne stvari.

### Iz domačih krajev.

**Kat. polit. društvo pri Sv. Lenartu** priredi prihodnjo nedeljo, 12. t. m. ob 3. uri popoldne volilni shod pri Sv. Lenartu v slovenski gostilni M. Poličevi. Na shodu bo poročal sedanji poslanec Robič v deželni zbor, predstavil se bo naš kmečki kandidat Janez Roškar od Sv. Jurija in govoril bo še en govornik. Ker je čas do volitev jako kratek in ker se morata naša kandidata tudi v mariborskem in slovenjebistriškem okraju predstaviti, zato uljudno prosimo volilce lenartskega okraja, da pridejo od vseh župnij na shod. Odbor.

**Polit.-narodno-gospodarsko društvo pri Sv. Lovrencu v Slov. gor.** priredi